

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET houdende een interim-regeling voor invaliditeitsrentetrekkers.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is in afwachting van de totstandkoming van een wettelijke arbeidsongeschiktheidsverzekering een nadere voorlopige voorziening te treffen ten aanzien van personen, die een invaliditeitsrente ingevolge de Invaliditeitswet genieten en van enige daarmede gelijk te stellen groepen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid;
- b. invaliditeitsrente: rente als bedoeld in artikel 71 der Invaliditeitswet;
- c. rentetrekker: degene, die in het genot is van een invaliditeitsrente.

Artikel 2. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder rentetrekker mede verstaan:

a. de mijnarbeider, die in het genot is van een invaliditeitsuitkering, ontleend aan artikel 4, eerste lid, van de wet van 21 april 1933, *Stb.* 181, tot verzekering van mijnarbeiders tegen geldelijke gevolgen van invaliditeit en ouderdom of van een invaliditeitsuitkering ontleend aan artikel 59*bis* van het op 31 december 1935 geldende reglement van het Algemeen Mijnwerkersfonds van de Steenkolenmijnen in Limburg;

b. degene, die uitsluitend als gevolg van het bepaalde in artikel 39 van de Invaliditeitswet niet in de verplichte verzekering ingevolge die wet is opgenomen, mits hij recht zou hebben op een invaliditeitsrente indien het bepaalde in artikel 39 van de Invaliditeitswet niet op hem van toepassing zou zijn geweest en alsdan voor hem de in artikel 8, eerste lid, onder b, bedoelde premies zouden zijn betaald;

c. degene, wiens invaliditeitsrente of invaliditeitsuitkering als bedoeld onder a met ingang van een tijdstip, gelegen na 31 december 1962, is ingetrokken op grond van de omstandigheid, dat hij niet langer invalide is in de zin van artikel 72 van de Invaliditeitswet, zolang hij sedert de intrekking van die rente of uitkering ten gevolge van ziekte of gebreken buiten staat is om met arbeid, die voor zijn krachten en bekwaamheid is berekend en die met het oog op zijn opleiding en vroeger beroep hem in billijkheid kan worden opgedragen, ter plaatse waar hij arbeid verricht of het laatst verricht heeft of op een naburige soortgelijke plaats 45% te verdienen van hetgeen lichamenlijk en geestelijk gezonde personen, van dezelfde soort

en van soortgelijke opleiding, op zodanige plaats met arbeid gewoonlijk verdienen. Het bepaalde in de vorige zinsnede is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de persoon, bedoeld onder *b*;

d. degene, niet bedoeld onder *a* of *b*, die niet verplicht verzekerd is ingevolge de Invaliditeitswet en wiens ziekengeld krachtens de Ziektewet of uitkering als bedoeld in artikel 415 van het Wetboek van Koophandel is geëindigd op een tijdstip, gelegen na 31 december 1962, zolang hij sedert bedoeld tijdstip invalide is in de zin van artikel 72 van de Invaliditeitswet. Het bepaalde in de vorige zinsnede is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van degene, wiens ziekengeld krachtens de Ziektewet zou zijn geëindigd, indien hij niet op grond van het bepaalde in de artikelen 20 of 21 der Ziektewet of de artikelen 1a of 1b van het Koninklijk besluit van 28 januari 1931 (*Stb.* 24) van de verzekering ingevolge die wet zou zijn uitgezonderd. Voor de toepassing van het in het voorgaande bepaalde wordt de betrokkene geacht nog aanspraak te hebben op ziekengeld of op uitkering bij ziekte indien door zijn toedoen dat ziekengeld of die uitkering niet wordt toegekend. Het bepaalde onder *c* is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande, dat als tijdstip, waarop de invaliditeitsrente wordt ingetrokken, wordt aangemerkt de dag, met ingang van welke de betrokkene niet langer invalide is in de zin van artikel 72 van de Invaliditeitswet.

2. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt degene, die de hoedanigheid van rentetrekker ontleent aan het bepaalde in het vorige lid, geacht een invaliditeitsrente te genieten.

HOOFDSTUK II

De bijslag

§ 1. *Het recht op en het bedrag van de bijslag*

Artikel 3. De rentetrekker heeft overeenkomstig de bepalingen van deze wet recht op een bijslag op zijn invaliditeitsrente.

Artikel 4. 1. Ter vaststelling van het bedrag van de bijslag wordt de rentetrekker ingedeeld in een invaliditeitsklasse.

2. De rentetrekker wordt, indien hij ten gevolge van ziekte of gebreken buiten staat is om met arbeid die voor zijn krachten en bekwaamheid is berekend en die met het oog op zijn opleiding en vroeger beroep hem in billijkheid kan worden opgedragen, ter plaatse waar hij arbeid verricht of het laatst verricht heeft of op een naburige soortgelijke plaats van hetgeen lichamenlijk en geestelijk gezonde personen, van dezelfde soort en van soortgelijke opleiding, op zodanige plaats met arbeid gewoonlijk verdienen:

a. 20 % te verdienen: ingedeeld in invaliditeitsklasse A;

b. 33 $\frac{1}{3}$ %, doch niet 20 % te verdienen: ingedeeld in invaliditeitsklasse B.

3. De rentetrekker, die niet in aanmerking komt voor indeling in invaliditeitsklasse A of B, wordt ingedeeld in invaliditeitsklasse C.

Artikel 5. De bijslag wordt gesteld op een zodanig bedrag, dat bijslag en invaliditeitsrente tezamen bedragen:

a. voor een rentetrekker, ingedeeld in invaliditeitsklasse A: f 3924 per jaar;

b. voor een rentetrekker, ingedeeld in invaliditeitsklasse B: f 3186 per jaar;

c. voor een rentetrekker, ingedeeld in invaliditeitsklasse C: f 2454 per jaar.

Artikel 6. 1. De in artikel 5 genoemde bedragen worden bij algemene maatregel van bestuur met inachtneming van het bepaalde in de volgende leden verhoogd of verlaagd, al naar gelang het indexcijfer der lonen is gestegen dan wel is gedaald.

2. Herziening van de in artikel 5 genoemde bedragen heeft plaats, telkens wanneer gedurende een aaneengesloten periode

van zes maanden na het in werking treden van artikel 5, onderscheidenlijk na de laatste herziening, het indexcijfer der lonen een afwijking van gemiddeld tenminste 3 pct. heeft vertoond van het indexcijfer op 30 september 1962, onderscheidenlijk van het indexcijfer, waarop de laatste herziening is gebaseerd. Een herziening, welke op grond van dit lid plaatsvindt, gaat in, wanneer het een verhoging betreft, op de eerste dag van de maand, welke volgt op de betreffende periode van zes maanden en, wanneer het een verlaging betreft, op die dag of op een door Ons te bepalen later tijdstip.

3. In afwijking van het bepaalde in het vorige lid kunnen de in artikel 5 genoemde bedragen worden herzien, voordat het in dat lid bedoelde tijdvak van zes maanden is verstreken of de in dat lid bedoelde afwijking van tenminste 3 pct. is ingetreden, indien daartoe naar Ons oordeel bijzondere aanleiding bestaat.

4. Bij een herziening worden de in artikel 5 genoemde bedragen verhoogd of verlaagd met hetzelfde percentage als waarmede het laatst bekende indexcijfer der lonen in de betreffende periode van zes maanden afwijkt van het indexcijfer op 30 september 1962; op laatstbedoeld indexcijfer worden echter toegepast de wijzigingen ter grootte van de procentuele veranderingen in het indexcijfer, welke in verband met het bepaalde in het vijfde lid eventueel dienen te worden aangebracht.

5. Wanneer een herziening van de in artikel 5 genoemde bedragen ertoe zou leiden, dat voor de rentetrekkers een wijziging hunner reële netto-inkomsten zou optreden, welke niet of niet in dezelfde of nagenoeg dezelfde algemene mate geldt voor de groep dergenen, waarop het indexcijfer der lonen betrekking heeft, kan bij algemene maatregel van bestuur worden bepaald, dat herziening achterwege blijft, dan wel op zodanige wijze plaatsvindt, dat vorenbedoelde wijziging niet of niet ten volle zal optreden.

6. Onder indexcijfer der lonen, bedoeld in de vorige leden, wordt verstaan het nader bij algemene maatregel van bestuur ingevolge artikel 9, zesde lid, van de Algemene Ouderdomswet aangegeven gewogen gemiddelde indexcijfer der lonen van volwassen arbeiders.

7. Alvorens Ons een voordracht wordt gedaan tot een algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het vijfde lid, wordt de Sociaal-Economische Raad gehoord. Het advies van de Sociaal-Economische Raad wordt bekend gemaakt door plaatsing in het *Staatsblad*.

8. Bij een herziening van de in artikel 5 genoemde bedragen worden de bedragen naar boven afgerond op een veelvoud van 6 gulden.

9. Waar in andere artikelen van deze wet wordt verwezen naar de bedragen, genoemd in artikel 5, worden bedoeld de overeenkomstig de vorige leden en/of artikel 57 verhoogde of verlaagde bedragen, indien deze leden en/of dat artikel toepassing hebben gevonden.

10. Indien in een pensioentoezegging van een pensioenfonds of van een werkgever bepalingen zijn of worden opgenomen, krachtens welke op het uit te keren pensioen een bijslag ingevolge deze wet geheel of gedeeltelijk in mindering wordt gebracht, dient bij de toepassing van deze bepalingen in acht te worden genomen, dat een verhoging van de bijslag ingevolge deze wet als gevolg van het bepaalde in dit artikel, welke plaatsvindt na ingang van een pensioen of na het verkrijgen van een recht op uitgesteld pensioen, niet in mindering wordt gebracht.

Artikel 7. 1. Indien de rentetrekker niet gehuwd, noch gehuwd geweest is en de leeftijd van 23 jaar nog niet heeft bereikt, worden de in artikel 5 genoemde bedragen met 10 pct. verminderd voor elk jaar of een gedeelte daarvan, dat de rentetrekker jonger is dan 23 jaar.

2. Na de vermindering, bedoeld in het vorige lid, worden de bedragen naar boven afgerond op een veelvoud van 6 gulden.

Artikel 8. 1. De in artikel 2, tweede lid, bedoelde invaliditeitsrente wordt geacht te bedragen:

a. voor degene, die de hoedanigheid van rentetrekker ontleent aan artikel 2, eerste lid, onder *a*, het bedrag van de aldaar bedoelde invaliditeitsuitkering;

b. voor degene, die de hoedanigheid van rentetrekker ontleent aan artikel 2, eerste lid, onder *b*, het bedrag, waarop hij aan invaliditeitsrente aanspraak zou kunnen maken, indien hij ingevolge de Invaliditeitswet verzekeringsplichtig was geweest en hij voor zijn verzekering in rekening zou kunnen doen brengen zoveel rentezegels ter waarde van 60 centen als het aantal kalenderweken — een deel van een kalenderweek voor een volle week gerekend — bedraagt van de duur van de uitzondering van de verzekeringsplicht ingevolge de Invaliditeitswet als gevolg van het bepaalde in artikel 39 van die wet;

c. voor degene, die de hoedanigheid van rentetrekker ontleent aan artikel 2, eerste lid, onder *c* of *d*, nihil.

2. Indien bij het in werking treden van artikel 3 de deelneming aan de pensioenregeling als bedoeld in artikel 39 van de Invaliditeitswet reeds is beëindigd, wordt de invaliditeitsrente, bedoeld in het vorige lid, onder *b*, voor de toepassing van het bepaalde in artikel 153, derde lid, eerste volzin, van de Invaliditeitswet — onverminderd het bepaalde in de tweede volzin van dat lid — geacht te zijn ingegaan op de eerste dag van de kalendermaand, waarin het tijdstip van die beëindiging gelegen is.

3. Onze Minister kan met betrekking tot het bepaalde in dit artikel nadere regelen stellen.

Artikel 9. 1. Geen recht op bijslag heeft:

a. de gehuwde vrouw, behoudens in de door Onze Minister aan te wijzen gevallen;

b. degene, die de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt;

c. degene, die niet hier te lande zijn woonplaats heeft.

2. Onze Minister kan regelen stellen ingevolge welke in gevallen, waarin aan de gehuwde vrouw recht op bijslag wordt verleend, deze bijslag slechts ten dele wordt uitbetaald.

3. Met inachtneming zoveel mogelijk van het beginsel der wederkerigheid kan bij algemene maatregel van bestuur worden bepaald, dat het bepaalde in het eerste lid, onder *c*, geen toepassing vindt ten aanzien van bij die maatregel aan te wijzen rentetrekkers, die op het grondgebied van een andere Mogenheid hun woonplaats hebben.

Artikel 10. 1. Voorts heeft geen recht op bijslag:

a. degene, die recht heeft op een overheidspensioen, niet zijnde een weduwen- of wezenpensioen;

b. degene, die uit hoofde van een arbeidsverhouding, terzake waarvan op hem een wettelijke regeling van toepassing is, ingevolge welke bij invaliditeit overheidspensioen wordt verzekerd, recht heeft op een uitkering wegens arbeidsongeschiktheid.

2. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder een overheidspensioen verstaan een pensioen, waarop recht bestaat krachtens:

a. de Pensioenwet 1922 (*Stb.* 240);

b. de Pensioenwet voor de Spoorwegambtenaren 1925 (*Stb.* 294);

c. de Pensioenwet voor de Zeemacht 1922 (*Stb.* 65);

d. de Pensioenwet voor de Landmacht 1922 (*Stb.* 66);

e. de Pensioenwet voor het personeel der Koninklijke marinereserve 1923 (*Stb.* 355);

f. de Pensioenwet voor het reserve-personeel der landmacht 1923 (*Stb.* 356);

g. de Pensioenwet voor de vrijwilligers bij de landstorm 1925 (*Stb.* 278);

h. een der aan genoemde wetten voorafgaande regelingen of wetten betreffende pensioenaanspraken, welke daarna in

eerstbedoelde wetten zijn geregeld of geacht kunnen worden te zijn geregeld.

3. Onder een overheidspensioen wordt mede verstaan:

a. een pensioen, toegekend op de voet van een der in het vorige lid genoemde wetten en regelingen;

b. een pensioen of overige uitkering als omschreven in artikel 2, eerste lid, onder *c* en *d*, van de Toeslagwet Indonesische pensioenen 1956 (*Stb.* 1957, 319);

c. een periodieke uitkering, welke met toepassing van het bepaalde in artikel 2, tweede lid, van de Toeslagwet Indonesische pensioenen 1956 met een der uitkeringen als omschreven in artikel 2, eerste lid, onder *c* en *d*, van die wet is gelijkgesteld;

d. een pensioen ingevolge een door Onze Minister aangegeven pensioenregeling als bedoeld in artikel 39 van de Invaliditeitswet, welke op analoge wijze is geregeld als de pensioenvoorziening in de Pensioenwet 1922;

e. een uitkering bij invaliditeit krachtens het bepaalde in Titel III van de Wet op de noodwachten (*Stb.* 1952, 405).

4. Het bepaalde in het eerste lid, onder *b*, blijft met betrekking tot de desbetreffende arbeidsverhouding buiten toepassing gedurende een tijdvak, waarover uit hoofde van die arbeidsverhouding inkoop van voor pensioen geldige diensttijd plaatsvindt.

5. Onze Minister kan gevallen aanwijzen, waarin rentetrekkers, die recht hebben op een overheidspensioen of op een uitkering als bedoeld in het eerste lid, onder *b*, wel overeenkomstig het bepaalde in artikel 3 recht op bijslag hebben. In deze gevallen wordt de bijslag slechts uitbetaald voor zover deze het gezamenlijke bedrag van het overheidspensioen en de op dat pensioen verleende wettelijke toeslagen en bijlagen, onderscheidenlijk het bedrag van de uitkering als bedoeld in het eerste lid, onder *b*, overtreft.

§ 2. Toekenning, ingang, herziening, intrekking, en betaling van de bijslag

Artikel 11. De beslissing omtrent het recht op dan wel omtrent een verhoging van de bijslag wordt ambtshalve of op aanvraag genomen door de Sociale Verzekeringsbank.

Artikel 12. 1. De aanvraag om bijslag of verhoging van bijslag wordt ingediend bij de Raad van Arbeid, welke ingevolge het bepaalde bij of krachtens artikel 25 der Invaliditeitswet ten aanzien van de toepassing van die wet bevoegd is.

2. Artikel 137, tweede lid, der Invaliditeitswet, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 13. 1. De bijslag gaat in op de eerste dag der maand, waarin de rentetrekker aan de voorwaarden voor het recht op bijslag voldoet.

2. In afwijking van het bepaalde in het vorige lid kan de bijslag niet vroeger ingaan dan een jaar vóór de eerste dag der maand, waarin de bijslag ambtshalve werd toegekend of waarin de aanvraag werd ingediend.

3. De Sociale Verzekeringsbank kan voor bijzondere gevallen van het bepaalde in het vorige lid afwijken.

Artikel 14. 1. De bijslag wordt door de Sociale Verzekeringsbank herzien, wanneer de rentetrekker ingevolge het bij of krachtens deze wet bepaalde voor een hogere of een lagere bijslag in aanmerking komt.

2. Verhoging van de bijslag op grond van de omstandigheid, dat de rentetrekker, ingedeeld in invaliditeitsklasse B of C, in aanmerking komt voor indeling in invaliditeitsklasse A, onderscheidenlijk A of B, vindt slechts plaats, indien de rentetrekker te rekenen van de dag, waarop hij in die mate invalide is geworden als vereist is voor indeling in invaliditeitsklasse A, onderscheidenlijk A of B, gedurende acht weken onafgebroken in laatstbedoelde mate invalide is gebleven.

3. Het bepaalde in het vorige lid blijft buiten toepassing, indien aannemelijk is, dat de mate van invaliditeit als vereist is voor indeling in invaliditeitsklasse A, onderscheidenlijk A of B, ten minste acht weken zal voortduren.

4. Met betrekking tot verhoging van de bijslag op grond van de omstandigheid, dat de rentetrekker, ingedeeld in invaliditeitsklasse B of C, in aanmerking komt voor indeling in invaliditeitsklasse A, onderscheidenlijk A of B, zijn de artikelen 79, 80, 114, 115 en 116 der Invaliditeitswet van overeenkomstige toepassing.

Artikel 15. 1. De verhoging van de bijslag, welke voortvloeit uit de omstandigheid, dat de rentetrekker, ingedeeld in invaliditeitsklasse B of C, nader wordt ingedeeld in invaliditeitsklasse A, onderscheidenlijk A of B, gaat in op de eerste dag van de maand, volgende op die, waarin de dag is gelegen met ingang van welke de rentetrekker in die mate invalide is geworden als vereist is voor indeling in invaliditeitsklasse A, onderscheidenlijk A of B. Het bepaalde in artikel 13, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

2. De verlaging van de bijslag, welke voortvloeit uit de omstandigheid, dat de rentetrekker, ingedeeld in invaliditeitsklasse A of B, nader wordt ingedeeld in invaliditeitsklasse B of C, onderscheidenlijk C, gaat in op de eerste dag van de maand, volgende op die, waarin de dag is gelegen, welke in de beslissing wordt genoemd als de dag, met ingang van welke de rentetrekker in die mate invalide is als vereist is voor indeling in invaliditeitsklasse B of C, onderscheidenlijk C.

3. De verhoging van de bijslag, welke voortvloeit uit de omstandigheid, dat de rentetrekker in het huwelijk treedt of een hogere leeftijd bereikt, een en ander in verband met het bepaalde in artikel 7, gaat in op de eerste dag van de maand, waarin de dag is gelegen, waarop de rentetrekker in het huwelijk treedt of die hogere leeftijd bereikt.

4. De herziening van de bijslag, welke voortvloeit uit de omstandigheid, dat het bedrag van de invaliditeitsrente wijziging ondergaat, gaat in op de dag, waarop bedoelde wijziging ingaat.

5. De herziening van de bijslag, welke verband houdt met het bepaalde in artikel 6, gaat in op de dag, met ingang van welke de in artikel 5 genoemde bedragen zijn herzien.

Artikel 16. 1. De bijslag wordt ingetrokken, wanneer degene, aan wie de bijslag is toegekend, ingevolge het bij of krachtens deze wet bepaalde daarvoor niet of niet meer in aanmerking komt. Ten aanzien van degene, die de hoedanigheid van rentetrekker ontleent aan het bepaalde in artikel 2, eerste lid, zijn de artikelen 106, eerste lid en tweede lid, onder *a* tot en met *c*, 107, 108, 109, 114, 115 en 116 der Invaliditeitswet van overeenkomstige toepassing.

2. De bijslag wordt ingetrokken met ingang van de eerste dag der maand, volgende op die, waarin de dag is gelegen, met ingang van welke de rentetrekker ingevolge het bij of krachtens deze wet bepaalde niet meer voor bijslag in aanmerking komt.

3. In afwijking van het bepaalde in het vorige lid wordt de bijslag ingetrokken

a. op grond van intrekking van de invaliditeitsrente of van de invaliditeitsuitkering als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder *a*, terwijl de betrokkene de hoedanigheid van rentetrekker niet kan ontleenen aan artikel 2, eerste lid, onder *c*: met ingang van de dag, waarop de intrekking van de invaliditeitsrente, onderscheidenlijk invaliditeitsuitkering, ingaat;

b. op grond van het bereiken van de 65-jarige leeftijd: met ingang van de eerste dag der maand, waarin de rentetrekker de leeftijd van 65 jaar bereikt.

4. Indien de bijslag ten onrechte is toegekend, wordt hij ingetrokken met ingang van de dag, waarop hij is ingegaan.

5. Ter uitvoering van het bepaalde in dit en in het voorgaande artikel kan Onze Minister nadere voorschriften geven. Daar-

bij kunnen tevens regelen worden gesteld met betrekking tot schorsing en opschorting van de uitbetaling van de bijslag.

Artikel 17. 1. In verband met de indeling van de rentetrekker in een invaliditeitsklasse is de Raad van Arbeid bevoegd, zo dikwijls hij zulks nodig oordeelt, de rentetrekker op te roepen of te doen oproepen, alsmede hem ter plaatse, door de Raad van Arbeid te bepalen, te ondervragen of te doen ondervragen of door een of meer geneeskundigen, door de Raad van Arbeid daartoe aangewezen, te doen onderzoeken. Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 27, eerste lid, onder *a*, en *h*, en 113 der Invaliditeitswet is van overeenkomstige toepassing.

2. Ten aanzien van de bijslag ingevolge deze wet is het bepaalde bij of krachtens de artikelen 101, 161, eerste lid, 164, 165*a*, 165*b*, 166, 167, 169, 170 en 171 der Invaliditeitswet van overeenkomstige toepassing.

3. Indien het bepaalde in artikel 19 toepassing vindt ter zake van een in dat artikel bedoelde uitkering of rente, welke door de Sociale Verzekeringsbank is toegekend, is het bepaalde in artikel 165*a* der Invaliditeitswet mede ten aanzien van die uitkering of rente van overeenkomstige toepassing.

Artikel 18. 1. Zolang de rentetrekker sedert de dag van ingang van een verhoging van de bijslag met toepassing van artikel 15, eerste lid, aanspraak heeft op ziekengeld krachtens de Ziektewet, wordt het bedrag, waarmee de bijslag met toepassing van artikel 15, eerste lid, is verhoogd, slechts uitbetaald, indien en voor zover dat bedrag het ziekengeld overtreft. Voor de toepassing van het bepaalde in de vorige volzin wordt de rentetrekker geacht aanspraak te hebben op ziekengeld indien door zijn toedoen dat ziekengeld niet wordt toegekend.

2. Onze Minister kan met betrekking tot andere gevallen van samenloop van bijslag ingevolge deze wet met ziekengeld krachtens de Ziektewet regelen stellen. Bij deze regelen kan worden afgeweken van het bepaalde in het eerste lid.

3. Indien het ziekengeld krachtens de Ziektewet in verband met het bepaalde in artikel 36, eerste lid, onder *a* of *b*, van die wet niet of slechts ten dele wordt uitbetaald, wordt het voor de toepassing van het bepaalde in de vorige leden gesteld op het bedrag, dat het ziekengeld zou hebben bedragen, indien artikel 36, eerste lid, onder *a* of *b*, van de Ziektewet niet van toepassing zou zijn geweest.

4. Voor de toepassing van het bepaalde bij of krachtens de vorige leden wordt met ziekengeld krachtens de Ziektewet gelijkgesteld:

a. uitkering bij ziekte krachtens een regeling, welke geldt voor personen, die op grond van het bepaalde in de artikelen 20 of 21 der Ziektewet of de artikelen 1*a* of 1*b* van het Koninklijk besluit van 28 januari 1931 (*Stb.* 24) niet ingevolge die wet verzekerd zijn;

b. uitkering als bedoeld in artikel 415 van het Wetboek van Koophandel;

c. uitkering bij ziekte krachtens de sociale wetgeving van een andere Mogendheid.

Artikel 19. 1. Indien de rentetrekker aanspraak heeft op tijdelijke uitkering, bedoeld in artikel 15 der Ongevallenwet 1921 of artikel 36 der Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, op rente, bedoeld in artikel 16 der Ongevallenwet 1921 of artikel 37 der Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, of op uitkering, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder *a*, der Zeeongevallenwet 1919, wordt de bijslag slechts uitbetaald, indien en voor zover deze het gezamenlijke bedrag van zodanige uitkering of rente en de op deze uitkering of rente verleende wettelijke bijslagen overtreft.

2. Over de periode, gedurende welke de bijslag van de rentetrekker, ingedeeld in invaliditeitsklasse B of C, wiens invaliditeit zodanig is toegenomen, dat hij in aanmerking komt voor indeling in invaliditeitsklasse A, onderscheidenlijk A of B, in verband met het bepaalde in artikel 14, tweede lid, of artikel 15, eerste lid, niet wordt verhoogd, wordt een in het

vorige lid bedoelde uitkering of rente, die of het gedeelte van zodanige uitkering of rente, dat is toegekend in verband met de ingetreden toeneming van de invaliditeit, voor de toepassing van het bepaalde in het vorige lid buiten aanmerking gelaten.

3. Het bepaalde in de tweede volzin van het eerste lid van artikel 18 is van overeenkomstige toepassing.

4. Voor de toepassing van het bepaalde in de vorige leden wordt met een daar bedoelde uitkering of rente gelijkgesteld een uitkering wegens ongeval krachtens de sociale wetgeving van een andere Mogendheid.

Artikel 20. 1. Indien de rentetrekker aanspraak heeft op een weduwnpensioen of wezenpensioen ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet, wordt de bijslag slechts uitbetaald, indien en voor zover deze het bedrag van het weduwnpensioen, onderscheidenlijk het wezenpensioen, overtreft.

2. Indien artikel 30, eerste lid, der Algemene Weduwen- en Wezenwet toepassing vindt, wordt voor de toepassing van het vorige lid als weduwnpensioen in aanmerking genomen het bedrag van het weduwnpensioen vóórdat de in artikel 30, eerste lid, der Algemene Weduwen- en Wezenwet voorziene vermindering heeft plaatsgevonden.

Artikel 21. Indien de echtgenote van de rentetrekker recht heeft op een ouderdompensioen op grond van het bepaalde in artikel 7, tweede lid, onder c, of artikel 46, tweede lid, onder c, van de Algemene Ouderdomswet, alsmede indien een zodanig ouderdompensioen na het overlijden van de echtgenote van de rentetrekker ingevolge het bepaalde in artikel 15, eerste lid, der Algemene Ouderdomswet aan de rentetrekker wordt uitbetaald, wordt de aan de rentetrekker toegekende bijslag slechts uitbetaald, indien en voor zover deze het bedrag van het ouderdompensioen overtreft.

Artikel 22. 1. Indien de rentetrekker inkomsten uit arbeid geniet, die niet een kennelijk tijdelijk karakter hebben en meer bedragen dan evenredig is aan zijn nog bestaande arbeidsgeschiktheid, terwijl er nochtans geen gronden aanwezig zijn om de bijslag in te trekken of te herzien, is de Sociale Verzekeringsbank bevoegd, zolang de betrokkene die inkomsten geniet, de bijslag niet of slechts gedeeltelijk uit te betalen, behoudens de bevoegdheid van de rechter om te beoordelen of de Sociale Verzekeringsbank van haar bevoegdheid een redelijk gebruik heeft gemaakt.

2. Voor de toepassing van het bepaalde in het vorige lid wordt de rentetrekker, al naar gelang hij is ingedeeld in invaliditeitsklasse A, B of C, geacht 10 pct., 25 pct., onderscheidenlijk 40 pct. arbeidsgeschikt te zijn.

3. Onze Minister kan met betrekking tot het bepaalde in dit artikel regelen stellen.

Artikel 23. 1. Indien de rentetrekker is opgenomen in een dienstverband ingevolge een door Onze Minister aan te wijzen sociale werkvoorzieningsregeling, wordt de bijslag, in afwijking van het bepaalde in artikel 5, gesteld op een zodanig bedrag, dat dit bedrag en de invaliditeitsrente tezamen 20 pct. bedragen van het in artikel 5, onder a, genoemde bedrag.

2. Het bedrag, dat wordt bepaald door het in het vorige lid genoemde percentage, wordt naar boven afgerond op een veelvoud van 6 gulden. Ten aanzien van dit bedrag vindt artikel 7 overeenkomstige toepassing.

3. Ten aanzien van degene, die op de dag, voorafgaande aan die, met ingang van welke de in het eerste en het tweede lid van artikel 52 bedoelde wetten worden ingetrokken, aanspraak heeft op toeslagen en bijslagen ingevolge die wetten en sedert laatstbedoelde dag recht heeft op bijslag ingevolge deze wet, wordt, indien het betreft een rentetrekker, die op en sedert 1 januari 1962 is opgenomen in een in het eerste lid bedoelde werkvoorzieningsregeling, de bijslag niet lager gesteld dan op het bedrag van vorenbedoelde toeslagen en bijslagen, verminderd met een door Onze Minister vast te stellen bedrag.

4. Onze Minister kan met betrekking tot het bepaalde in dit artikel nadere en, voor bijzondere gevallen, zo nodig afwijkende regelen stellen.

5. De Sociale Verzekeringsbank is bevoegd om, in afwijking van het bepaalde in artikel 4, de indeling in een invaliditeitsklasse achterwege te laten ten aanzien van een rentetrekker, voor wie het bedrag van de bijslag wordt vastgesteld met toepassing van het bepaalde bij of krachtens de vorige leden.

6. Ten aanzien van de bijslag, vastgesteld met toepassing van het bepaalde bij of krachtens de vorige leden, blijft de vermindering van het van de bijslag uit te betalen bedrag als is voorzien in het bepaalde bij of krachtens de artikelen 10, vijfde lid, 18, 19, 20, 21, 22 en 24, buiten toepassing. Indien evenwel — met ter zijde stelling van het bepaalde bij of krachtens de vorige leden — op grond van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 10, vijfde lid, 18, 19, 20, 21 en 24 een lager bedrag aan bijslag dient te worden uitbetaald dan het bedrag, waarop de bijslag met toepassing van het bepaalde bij of krachtens de vorige leden zou worden gesteld, blijft het bepaalde bij of krachtens de vorige leden buiten toepassing.

Artikel 24. Onze Minister kan regelen stellen ter voorkoming of beperking van samenloop van bijslag ingevolge deze wet met uitkering ingevolge de sociale wetgeving van een andere Mogendheid.

Artikel 25. 1. In de gevallen, waarin de uitbetaling van de bijslag dient te worden beperkt op grond van meer dan een van de bepalingen, vervat in de artikelen 10, vijfde lid, 18, 19, 20, 21, 22 en 24, wordt de bijslag slechts uitbetaald indien en voor zover deze overtreft de som van de bedragen, waarmede ingevolge elk dier bepalingen de uitbetaling dient te worden beperkt.

2. Onze Minister kan regelen stellen, volgens welke in gevallen, waarin beperking van de uitbetaling van de bijslag er toe zou leiden, dat een rentetrekker minder aan inkomsten zou genieten dan vóór de toepassing van die beperking, die beperking naar billijkheid wordt verminderd.

Artikel 26. Bij scheiding van tafel en bed, alsmede wanneer de echtgenoten duurzaam gescheiden leven, kan de Sociale Verzekeringsbank de aan de rentetrekker toekomende bijslag geheel of gedeeltelijk aan diens echtgenote onderscheidenlijk haar echtgenoot betaalbaar stellen.

Artikel 27. 1. Behoudens het bepaalde in de volgende leden zijn de eenmaal uitbetaalde termijnen van de bijslag niet vatbaar voor terugvordering.

2. Hetgeen aan bijslag teveel of ten onrechte is uitbetaald kan geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd, dan wel op de later uit te betalen bijslag in mindering worden gebracht:

a. indien teveel of ten onrechte is uitbetaald als gevolg van het verstrekken van onjuiste inlichtingen of het niet nakomen van de verplichting, bedoeld in artikel 38, door de rentetrekker, diens wettelijke vertegenwoordiger of de persoon of het orgaan, bedoeld in artikel 165a der Invaliditeitswet, aan wie, onderscheidenlijk aan hetwelk, bijslag wordt uitbetaald;

b. indien de bijslag als gevolg van een herziening als bedoeld in artikel 6 is verlaagd.

3. In de gevallen, waarin over een tijdvak, waarover reeds bijslag werd uitbetaald, naderhand pensioen, ziekengeld, uitkering of rente bedoeld in de artikelen 10, 18, 19, 20, 21 en 24 wordt toegekend of verhoogd, kan hetgeen als gevolg van het bepaalde in die artikelen aan bijslag teveel of ten onrechte is uitbetaald in mindering worden gebracht op de alsnog uit te betalen termijnen van dat pensioen, dat ziekengeld, die uitkering of die rente en de daarop verleende wettelijke toeslagen en bijslagen.

4. Indien na toepassing van de artikelen 10, 18, 19, 20, 21 en 24 blijkt, dat pensioen, ziekengeld, uitkering of rente bedoeld in die artikelen ten onrechte of tot een te hoog bedrag is uitbetaald, als gevolg waarvan alsnog bijslag of meer

aan bijslag moet worden uitbetaald, kan hetgeen aan pensioen, ziekengeld, uitkering of rente ten onrechte of teveel is uitbetaald in mindering worden gebracht op de alsnog uit te betalen bijslag of meerdere bijslag.

5. Indien het bepaalde in het vierde lid van artikel 15 toepassing vindt, wordt hetgeen teveel aan invaliditeitsrente of bijslag is genoten, verrekend met de alsnog uit te betalen meerdere bijslag onderscheidenlijk meerdere invaliditeitsrente.

Artikel 28. Het Rijk waarborgt zonder enig voorbehoud de betaling door de Sociale Verzekeringsbank van de bijslag, waarop ingevolge deze wet aanspraak bestaat.

Artikel 29. 1. De Sociale Verzekeringsbank is bevoegd ten aanzien van degene, die recht heeft op bijslag ingevolge de bepalingen van deze wet, de artikelen 75, 76, 76a, 77, 153, derde lid, eerste volzin, en 156 van de Invaliditeitswet buiten toepassing te laten en te volstaan met de vaststelling van het gezamenlijke bedrag van de invaliditeitsrente en de bijslag, alsmede — zonodig — van het bedrag, dat van het gezamenlijke bedrag van de invaliditeitsrente en de bijslag wordt uitbetaald. Het bepaalde in artikel 156 van de Invaliditeitswet vindt overeenkomstige toepassing met betrekking tot hetgeen gezamenlijk is toegekend.

2. Het bepaalde in het vorige lid geldt niet:

a. indien het ontbreken van een afzonderlijke vaststelling van het bedrag van de invaliditeitsrente en van de bijslag enig belang van de betrokkene zou schaden of tengevolge zou hebben, dat enig ander wettelijk voorschrift dan vervat in de in het vorige lid genoemde artikelen of enige bepaling van een pensioenregeling geen toepassing kan vinden;

b. ten aanzien van degene, op wie bepalingen van een overeenkomst of een regeling inzake sociale zekerheid, welke tussen Nederland en een of meer andere Mogendheden van kracht is, van toepassing zijn met betrekking tot de vaststelling van het bedrag van zijn invaliditeitsrente.

3. Indien na de vaststelling van het gezamenlijke bedrag van de invaliditeitsrente en de bijslag overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid, het recht op bijslag eindigt, terwijl de betrokkene recht op invaliditeitsrente behoudt, of zich een geval als bedoeld in het tweede lid, onder *a* of *b*, voordoet, stelt de Sociale Verzekeringsbank alsnog het bedrag van de invaliditeitsrente, onderscheidenlijk, voor zover nodig met terugwerkende kracht, de bedragen van de invaliditeitsrente en de bijslag afzonderlijk vast.

HOOFDSTUK III

De op te brengen middelen

Artikel 30. 1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder werknemer verstaan:

a. de werknemer in de zin van de Werkloosheidswet;

b. degene, die behoort tot een der groepen van personen, genoemd in artikel 4, eerste lid, onder *a*, *b* of *c*, van de Werkloosheidswet;

c. degene, die in verband met het bepaalde in artikel 4, eerste lid, onder *e*, van de Werkloosheidswet niet als werknemer in de zin van die wet wordt beschouwd;

d. degene, die binnen het Rijk in loondienst uitsluitend of nagenoeg uitsluitend huiselijke arbeid verricht, mits hij deze arbeid doorgaans op meer dan twee dagen per week in dezelfde dienstbetrekking verricht;

een en ander met dien verstande, dat — behoudens gedurende een tijdvak, waarover inkoop van voor pensioen geldige diensttijd plaatsvindt — niet als werknemer wordt beschouwd degene, op wie een pensioenvoorziening als bedoeld in artikel 10, tweede en derde lid, van toepassing is.

2. In afwijking van het bepaalde in het vorige lid, onder *b*, *c* en *d*, wordt niet als werknemer beschouwd degene die de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.

3. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid, onder *b*, wordt evenmin als werknemer beschouwd degene, die behoort tot een der groepen van personen, genoemd in artikel 4, eerste lid, onder *a*, *b* of *c*, van de Werkloosheidswet, indien de werkzaamheden op grond waarvan hij tot een der groepen van personen behoort voor hem van bijkomstige aard zijn.

4. Het bepaalde in de laatste zinsnede van het eerste lid en in het vorige lid is alleen van toepassing ten aanzien van de dienstbetrekking op grond waarvan op de betrokkene de pensioenvoorziening van toepassing is, onderscheidenlijk ten aanzien van de dienstbetrekking op grond waarvan de betrokkene tot een der in artikel 4, eerste lid, onder *a*, *b* of *c*, van de Werkloosheidswet genoemde groepen van personen behoort.

Artikel 31. 1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk en van Hoofdstuk V wordt onder werkgever verstaan de werkgever in de zin van de Werkloosheidswet alsmede degene, die geen werkgever in de zin van die wet is doch in wiens dienst arbeid wordt verricht door een of meer werknemers als bedoeld in het vorige artikel.

2. Ten aanzien van de gevallen, waarin een persoon werknemer is in verband met het bepaalde in het eerste lid, onder *c*, van het vorige artikel is het bepaalde in artikel 7 van de Werkloosheidswet van overeenkomstige toepassing.

3. Het bepaalde bij of krachtens artikel 8 van de Werkloosheidswet is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 32. 1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder loon verstaan het loon in de zin van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.

2. Loon door verschillende personen tezamen onverdeeld genoten, wordt, voor zover niet blijkt van een andere verdeling, geacht door ieder van hen voor een gelijk deel te zijn genoten.

Artikel 33. 1. De middelen tot dekking van de uitgaven van het in artikel 37 bedoelde Interim-Invaliditeitsfonds worden gevonden door het heffen van een premie van de werkgevers en door een bijdrage van het Rijk van 75 miljoen gulden per kalenderjaar.

2. De werkgever mag de premie geheel noch gedeeltelijk op de werknemer verhalen.

Artikel 34. 1. Het in artikel 33, eerste lid, genoemde bedrag wordt bij algemene maatregel van bestuur met inachtneming van het bepaalde in de volgende leden verhoogd of verlaagd, al naar gelang het indexcijfer der lonen is gestegen of gedaald.

2. Herziening van het in artikel 33, eerste lid, genoemde bedrag heeft telkens met ingang van 1 januari plaats, wanneer het indexcijfer der lonen op 31 juli daaraan voorafgaande een afwijking van ten minste 3 pct. vertoont van het indexcijfer, waarop de laatste herziening van dat bedrag is gebaseerd, onderscheidenlijk, zolang herziening van dat bedrag nog niet heeft plaatsgevonden, van het indexcijfer op 30 september 1962.

3. Bij een herziening als bedoeld in het vorige lid wordt het in artikel 33, eerste lid, genoemde bedrag verhoogd of verlaagd met hetzelfde percentage als waarmede het indexcijfer der lonen op 31 juli, voorafgaande aan de datum van ingang der herziening, afwijkt van het indexcijfer op 30 september 1962.

4. Indien zich in de periode, liggende na 31 juli, doch vóór 31 december naar Ons oordeel bijzondere omstandigheden voordoen, kan, in afwijking van het bepaalde in het tweede lid, het in artikel 33, eerste lid, genoemd bedrag met ingang van 1 januari worden herzien.

5. Bij een herziening als bedoeld in het vorige lid wordt het in artikel 33, eerste lid, genoemde bedrag verhoogd of verlaagd met hetzelfde percentage als waarmede het te verwachten indexcijfer der lonen op 31 december, voorafgaande

aan de datum van ingang der herziening, afwijkt van het indexcijfer der lonen op 30 september 1962.

6. Onder indexcijfer der lonen, bedoeld in de vorige leden, wordt verstaan het nader bij de algemene maatregel van bestuur ingevolge artikel 9, zesde lid, van de Algemene Ouderdomswet aangegeven gewogen gemiddelde indexcijfer der lonen van volwassen arbeiders.

7. Alvorens Ons een voordracht wordt gedaan tot een algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het vierde lid, wordt de Sociaal-Economische Raad gehoord. Het advies van de Sociaal-Economische Raad wordt bekend gemaakt door plaatsing in het *Staatsblad*.

8. Bij een herziening wordt het in artikel 33, eerste lid, genoemde bedrag naar boven afgerond op een veelvoud van honderd duizend gulden.

Artikel 35. 1. De premie wordt vastgesteld in een percentage van het loon, dat in het tijdvak, waarover de betaling loopt door de werknemer is genoten.

2. Het premiepercentage, bedoeld in het vorige lid, wordt door Onze Minister, gehoord de Sociale Verzekeringsraad en de Sociale Verzekeringsbank, vastgesteld.

Artikel 36. 1. De vaststelling van de door een werkgever verschuldigde premie alsmede de invordering daarvan geschieden door de bedrijfsvereniging of de bedrijfsverenigingen, waarbij de werkgever is aangesloten.

2. De werkgever is aangesloten bij de bedrijfsvereniging of de bedrijfsverenigingen, waarbij hij ten behoeve van de uitvoering van de Werkloosheidswet, de Ziektewet of het Ziektenfondsbesluit is of wordt geacht te zijn aangesloten.

3. Indien de werkgever ten behoeve van geen der in het vorige lid genoemde voorzieningen bij een bedrijfsvereniging is of wordt geacht te zijn aangesloten, is hij aangesloten bij de bedrijfsvereniging of de bedrijfsverenigingen, waarbij hij aangesloten zou zijn geweest, indien een of meer werknemers in de zin van de Werkloosheidswet arbeid in zijn dienst zouden hebben verricht. De artikelen 7 en 8 van de Organisatiewet Sociale Verzekering zijn van overeenkomstige toepassing.

4. De artikelen 9, 15, 28 tot en met 34, 43, 44 en 47 tot en met 51 van de Organisatiewet Sociale Verzekering zijn met betrekking tot de vaststelling en de invordering van de premie van toepassing met inachtneming van de wijzigingen, welke de aard van het onderwerp vordert.

Artikel 37. 1. De premies en de Rijksbijdrage worden gestort in een door de Sociale Verzekeringsbank te beheren Interim-Invaliditeitsfonds.

2. Onze Minister kan voorschriften geven inzake de afdracht van de door de bedrijfsverenigingen ten behoeve van het Interim-Invaliditeitsfonds geïnde premies alsmede inzake de vergoeding, welke uit het Interim-Invaliditeitsfonds aan de bedrijfsverenigingen voor hun werkzaamheden wordt betaald.

3. Onze Minister en Onze Minister van Financiën kunnen voorschriften geven inzake de afdracht van de door het Rijk aan het Interim-Invaliditeitsfonds verschuldigde bijdrage.

4. De ingevolge deze wet uitgekeerde bijlagen, de aan de uitvoering van deze wet verbonden kosten alsmede de kinderbijslag- en de ziekenfondspremies, welke voor rekening van de Sociale Verzekeringsbank komen voor de rentetrekkers, die recht op bijslag hebben, komen ten laste van het Interim-Invaliditeitsfonds.

5. In de gevallen, waarin invaliditeitsrenten en bijlagen zijn toegekend met toepassing van het bepaalde in het eerste lid van artikel 29, geschiedt ook de betaling van de invaliditeitsrenten ten laste van het Interim-Invaliditeitsfonds, hetwelk tot dekking der voor de betaling van deze invaliditeitsrenten benodigde middelen uit het Invaliditeits- en Ouderdomsfonds, bedoeld in artikel 1 van de Invaliditeitswet, bijdragen ontvangt. De vaststelling en de storting van deze bijdragen ge-

schieden overeenkomstig door Onze Minister, gehoord de Sociale Verzekeringsraad, te stellen regelen.

HOOFDSTUK IV

Het verstrekken van inlichtingen

Artikel 38. Degene, aan wie bijslag is toegekend, diens wettelijke vertegenwoordiger en de persoon of het orgaan, bedoeld in artikel 165a der Invaliditeitswet, aan wie, onderscheidenlijk aan hetwelk, bijslag wordt uitbetaald, zijn verplicht binnen 14 dagen aan de Sociale Verzekeringsbank schriftelijk mededeling te doen van elke verandering van feiten en omstandigheden, welke tot intrekking of verlaging van de bijslag of tot vermindering van het bedrag, dat van de bijslag wordt uitbetaald, aanleiding kan geven.

Artikel 39. 1. Ieder is verplicht aan de Sociale Verzekeringsraad, de Sociale Verzekeringsbank, de Raad van Arbeid, de bedrijfsverenigingen en het Gemeenschappelijk Administratiekantoor, bedoeld in de Organisatiewet Sociale Verzekering, of aan een daartoe door of vanwege een van deze instanties aangewezen persoon de ten behoeve van de uitvoering van deze wet van hem verlangde inlichtingen te geven.

2. De inlichtingen moeten, indien dit wordt verzocht, schriftelijk worden verstrekt binnen een door een in het vorige lid bedoelde instantie of persoon schriftelijk te stellen termijn.

3. Ieder is verplicht aan een in het eerste lid bedoelde instantie of aan een door of vanwege deze daartoe aangewezen persoon desgevraagd inzage te verlenen van boeken, bescheiden en andere stukken, voor zover dit nodig is ten behoeve van de uitvoering van deze wet en van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.

Artikel 40. 1. De bedrijfsverenigingen en het Gemeenschappelijk Administratiekantoor, bedoeld in de Organisatiewet Sociale Verzekering, de bedrijfsverenigingen, bedoeld in de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, de Vereniging „Zee-Risico” en de organen, welke belast zijn met de uitbetaling van een overheidspensioen, zijn gehouden aan de Sociale Verzekeringsbank en de Raad van Arbeid of aan een door of vanwege deze daartoe aangewezen persoon kosteloos de inlichtingen, welke ten behoeve van de uitvoering van deze wet worden verlangd, te verstrekken en toe te zenden.

2. Alle ambtenaren, tot afgifte van uittreksels uit registers van de burgerlijke stand bevoegd, zijn verplicht aan de Sociale Verzekeringsbank en de Raad van Arbeid de door hen ten behoeve van de uitvoering van deze wet gevraagde uittreksels uit de registers kosteloos toe te zenden.

3. Alle gegevens en uittreksels uit of afschriften van vonnissen, arresten, registers en andere stukken, die een in het eerste lid van het vorige artikel bedoelde instantie voor de uitvoering van deze wet nodig heeft, worden door de griffiers van de burgerlijke gerechten vrij van alle kosten verstrekt en toegezonden.

HOOFDSTUK V

Beroep

Artikel 41. 1. Aan de belanghebbende wordt schriftelijk kennis gegeven van een beslissing ingevolge deze wet, welke verband houdt met het recht op en de uitbetaling van bijslag als bedoeld in artikel 3.

2. Het bepaalde in het vorige lid is ten aanzien van een beslissing inzake herziening van de bijslag in verband met het bepaalde in artikel 6 slechts van toepassing, indien de belanghebbende zulks verzoekt.

3. Aan de werkgever wordt, desverlangd, schriftelijk kennis gegeven van een beslissing ingevolge deze wet, welke betrekking heeft op de verschuldigde premie.

4. Een kennisgeving als in de vorige leden bedoeld vermeldt de dagtekening van de beslissing, de gronden, waarop deze berust, alsmede — behoudens indien het betreft een beslissing ingevolge het bepaalde krachtens artikel 16, vijfde lid, tweede volzin, ingevolge artikel 17, tweede lid, in verbinding met artikel 166, eerste lid, onder *b*, der Invaliditeitswet of ingevolge artikel 26 — naam en adres van het college, waarbij ingevolge het bepaalde in het volgende artikel beroep kan worden ingesteld en de termijn van beroep.

Artikel 42. 1. Tegen een beslissing, waarvan ingevolge het bepaalde in het vorige artikel schriftelijk kennis wordt gegeven, staat — behoudens indien het betreft een beslissing ingevolge het bepaalde krachtens artikel 16, vijfde lid, tweede volzin, ingevolge artikel 17, tweede lid, in verbinding met artikel 166, eerste lid, onder *b*, der Invaliditeitswet of ingevolge artikel 26 — voor de belanghebbende beroep open.

2. Over het in het vorige lid bedoelde beroep wordt geoordeeld door de raden van beroep en door de Centrale Raad van Beroep, bedoeld in de Beroepswet.

HOOFDSTUK VI

Strafbepalingen

Artikel 43. Hij die niet voldoet aan de verplichting, bedoeld in artikel 36, vierde lid, in verbinding met artikel 9 der Organisatiewet Sociale Verzekering, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Artikel 44. Hij die niet voldoet aan een der verplichtingen, bedoeld in de artikelen 33, tweede lid, 38 en 39, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Artikel 45. Hij die op grond van bij of krachtens deze wet vastgestelde bepalingen gehouden is inlichtingen of gegevens te verstrekken, een aangifte of mededeling te doen of een verklaring af te leggen en daarbij opzettelijk een valse opgave doet, dan wel opzettelijk in strijd met bedoelde gehoudenheid iets verzwijgt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Artikel 46. Hij die op andere wijze dan door het valselijk opmaken of vervalsen van een geschrift, dat bestemd is om tot bewijs van enig feit te dienen, opzettelijk een opgave in strijd met de waarheid doet, zulks met het oogmerk om aldus een uitkering of een hogere uitkering ingevolge deze wet te verkrijgen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Artikel 47. 1. Indien een bij of krachtens deze wet strafbaar gesteld feit wordt gepleegd door of vanwege een rechtspersoon, een vennootschap of enige andere vereniging van personen, wordt de strafvervolging ingesteld en worden de straffen en maatregelen uitgesproken hetzij tegen die rechtspersoon, die vennootschap of die vereniging, hetzij tegen hen, die tot het feit opdracht hebben gegeven of die feitelijk leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten, hetzij tegen beiden.

2. Een bij of krachtens deze wet strafbaar gesteld feit wordt onder meer gepleegd door of vanwege een rechtspersoon, een vennootschap of een vereniging van personen, indien het gepleegd wordt door personen, die hetzij uit hoofde van een dienstbetrekking, hetzij uit anderen hoofde handelen in de sfeer van de rechtspersoon, de vennootschap of de vereniging, ongeacht of deze personen ieder afzonderlijk het strafbaar feit hebben gepleegd dan wel bij hen gezamenlijk de elementen van dat feit aanwezig zijn.

3. Indien een strafvervolging wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, een vennootschap of een vereniging van personen, wordt deze tijdens de vervolging vertegenwoordigd door de bestuurder en, indien er meer bestuurders zijn, door één

dezer. De vertegenwoordiger kan bij gemachtigde verschijnen. Het gerecht kan de persoonlijke verschijning van een bepaalde bestuurder bevelen; het kan alsdan zijn medebrenging gelasten.

4. Indien een strafvervolging wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, een vennootschap of een vereniging van personen, vindt artikel 538, onder 2°, van het Wetboek van Strafvordering overeenkomstige toepassing.

Artikel 48. Met het opsporen van de bij of krachtens deze wet strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de ambtenaren, bedoeld in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering, belast:

- a. de overige ambtenaren van Rijks- en Gemeentepolitie;
- b. de personen, daartoe door Onze Minister aangewezen.

Artikel 49. 1. De in artikel 48 bedoelde personen hebben te allen tijde toegang tot alle plaatsen, waarvan naar hun redelijk oordeel de betreding voor de vervulling van hun taak nodig is.

2. Wordt aan de in artikel 48 bedoelde personen de toegang geweigerd of belemmerd of wordt hun op aanmelding tot toelating niet geantwoord, dan verschaffen zij zich de toegang desnoods met inroeping van de sterke arm.

3. De artikelen 120 tot en met 123 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 50. De in de artikelen 45 en 46 bedoelde strafbare feiten worden als misdrijven, de in de artikelen 43 en 44 bedoelde strafbare feiten worden als overtredingen beschouwd.

HOOFDSTUK VII

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 51. Hetgeen nog ter uitvoering van deze wet nodig is, wordt door Onze Minister geregeld.

Artikel 52. 1. Met ingang van de dag, waarop artikel 3 in werking treedt, worden de wet van 15 juli 1948, *Stb.* I 308 (Wet tot aanvulling van renten krachtens de Invaliditeitswet) en de wet van 3 februari 1954, *Stb.* 60, tot tijdelijke verhoging van renten ingevolge de Invaliditeitswet en van de op die renten verleende toeslagen, onverminderd het bepaalde in artikel 53, ingetrokken.

2. Met ingang van de dag, waarop artikel 3 in werking treedt, wordt eveneens ingetrokken de wet van 22 december 1949, *Stb.* J 587, houdende nadere voorziening ten aanzien van mijnarbeiders, die niet verzekeringsplichtig zijn ingevolge de Invaliditeitswet, onverminderd het bepaalde in artikel XXXa van de wet van 26 april 1962, *Stb.* 161, houdende wijziging van wettelijke regelingen inzake kinderbijslag en kindertoelagen en van de Coördinatiewet Sociale Verzekering alsmede intrekking van de Kinderbijslagwet voor rentetrekkingen en de Kindertoelagewet voor gepensioneerden.

3. Degenen, die op de dag, voorafgaande aan die, met ingang van welke de in de vorige leden bedoelde wetten worden ingetrokken, aanspraak kunnen maken op toeslagen en bijlagen ingevolge die wetten over enig tijdvak, voorafgaande aan de dag, met ingang van welke die wetten worden ingetrokken, behouden deze aanspraak zolang zij over zodanig tijdvak aanspraak op invaliditeitsrente ingevolge de Invaliditeitswet kunnen maken of zouden hebben kunnen maken, indien zij ingevolge de Invaliditeitswet verzekeringsplichtig waren geweest.

4. Degenen, die op de dag, voorafgaande aan die, met ingang van welke de in het eerste en het tweede lid bedoelde wetten worden ingetrokken, aanspraak hebben op toeslagen en bijlagen ingevolge die wetten, behouden, zolang zij geen aanspraak kunnen maken op bijslag ingevolge deze wet, eerstgenoemde aanspraak indien en voor zolang zij die aanspraak gehad zouden hebben, waren die wetten niet ingetrokken. Degenen, die als gevolg van het bepaalde in artikel 10 geen aan-

spraak op bijslag kunnen maken, behouden de in de vorige volzin bedoelde aanspraak slechts voor zover en voor zolang het bedrag van de toeslagen en bijslagen ingevolge de in het eerste en het tweede lid bedoelde wetten overtreft het bedrag, waarmee het overheidspensioen en de op dat pensioen verleende wettelijke toeslagen en bijslagen, onderscheidenlijk waarmede de uitkering als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onder *b*, bij of na het in werking treden van artikel 3 zijn, onderscheidenlijk is, verhoogd. Verlaging van het overheidspensioen en van de op dat pensioen verleende wettelijke toeslagen en bijslagen of van de uitkering als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onder *b*, welke ingaat na het in werking treden van artikel 3, leidt evenwel niet tot verhoging van het bedrag, dat van de toeslagen en bijslagen ingevolge de in het eerste en het tweede lid bedoelde wetten op grond van het bepaalde in de vorige twee volzinnen wordt uitbetaald.

5. Op de invaliditeitsrente van de gehuwde vrouw, die in verband met het bepaalde in artikel 9, eerste lid, onder *a*, geen recht heeft op een bijslag als bedoeld in artikel 3 en op wie het bepaalde in het vorige lid niet van toepassing is, wordt een toeslag van 320 pct. verleend, indien en voor zolang zij recht op een bijslag als bedoeld in artikel 3 zou hebben, wanneer het bepaalde in artikel 9, eerste lid, onder *a*, niet van toepassing zou zijn. De toeslag bedraagt evenwel niet meer dan het bedrag, dat aan bijslag als bedoeld in artikel 3 zou worden uitbetaald, indien zij recht op die bijslag zou hebben.

6. De beperking van de uitbetaling van de bijslag ingevolge deze wet in verband met het bepaalde bij of krachtens de artikelen 9, tweede lid, 10, vijfde lid, 19, 20, 21, 22 en 24 gaat ten aanzien van degenen, die op de dag, voorafgaande aan die, met ingang van welke de in het eerste en het tweede lid bedoelde wetten worden ingetrokken, aanspraak hebben op toeslagen en bijslagen ingevolge die wetten, indien en voor zolang zij die aanspraak gehad zouden hebben, waren de in het eerste en het tweede lid bedoelde wetten niet ingetrokken, niet verder dan tot het bedrag van die toeslagen en bijslagen. Indien evenwel het pensioen, de uitkering, de rente en de daarop verleende wettelijke toeslagen en bijslagen of de inkomsten, bedoeld in de in dit lid genoemde artikelen, bij of na het in werking treden van artikel 3 worden verhoogd, wordt — behoudens voor zover de verhoging een gevolg is van ingetreden toeneming van de invaliditeit — het bedrag, dat van de bijslag wordt uitbetaald, dienovereenkomstig verder beperkt.

7. Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 164, 165*b*, 166, 167, 169, 170 en 171 der Invaliditeitswet vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van de toeslagen en bijslagen ingevolge het bepaalde in het vierde en het vijfde lid.

8. Met betrekking tot de vóór de dag, met ingang van welke de in het eerste en het tweede lid bedoelde wetten worden ingetrokken, teveel of ten onrechte genoten toeslag of bijslag ingevolge die wetten en de ingevolge het bepaalde in het derde, vierde en vijfde lid teveel of ten onrechte uitbetaalde toeslag of bijslag vindt het bepaalde bij artikel 27 overeenkomstige toepassing.

9. Voor het overige blijven, in afwijking van het bepaalde in artikel 37, vierde lid, met betrekking tot de regeling vervat in het derde, vierde en vijfde lid, de bepalingen van de in het eerste en het tweede lid genoemde wetten en van haar uitvoeringsbesluiten van kracht.

10. Onze Minister kan ten aanzien van het bepaalde in de vorige leden nadere regelen stellen. Daarbij kunnen tevens regelen worden gesteld met betrekking tot gevallen, waarin personen, die op de dag, voorafgaande aan die, met ingang van

welke de in het eerste en het tweede lid bedoelde wetten worden ingetrokken, aanspraak hebben op toeslagen en bijslagen ingevolge die wetten en die bedoelde aanspraak niet of slechts ten dele behouden ingevolge het bepaalde in de vorige leden, toch voor die toeslagen en bijslagen of voor een gedeelte daarvan, onderscheidenlijk voor een hoger bedrag aan toeslagen en bijslagen in aanmerking komen.

Artikel 53. Het bepaalde in het eerste lid van artikel 17 van de wet van 15 juli 1948, *Stb.* I 308 (Wet tot aanvulling van renten krachtens de Invaliditeitswet) en in artikel 4 van de wet van 3 februari 1954, *Stb.* 60, tot tijdelijke verhoging van renten ingevolge de Invaliditeitswet en van de op die renten verleende toeslagen, blijft van kracht.

Artikel 54. De artikelen 16, eerste en tweede lid, en 69 van de Wet op de Sociale Verzekeringsbank en de Raden van Arbeid zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 55. Bij de regelen, door Onze Minister gesteld ingevolge de artikelen 13 en 62 van de Wet op de Sociale Verzekeringsbank en de Raden van Arbeid, wordt tevens bepaald, welk deel van de kosten van beheer van de Sociale Verzekeringsbank en de Raad van Arbeid ten laste van het Interim-Invaliditeitsfonds komt.

Artikel 56. Zolang het Interim-Invaliditeitsfonds geen voldoende middelen heeft, schiet het Invaliditeits- en Ouderdomsfonds, bedoeld in artikel 1 van de Invaliditeitswet, de voor de uitgaven van eerstgenoemd fonds benodigde gelden tegen een door Onze Minister vast te stellen rente voor.

Artikel 57. Wanneer artikel 6 voor de eerste maal wordt toegepast, kan, indien de herziening, welke op grond van dat artikel plaatsvindt, een verhoging betreft, bij algemene maatregel van bestuur worden bepaald, dat deze verhoging geheel of gedeeltelijk op een vroeger tijdstip ingaat dan uit dat artikel voortvloeit.

Artikel 58. Deze wet kan worden aangehaald onder de titel „Interimwet invaliditeitsrentetrekkingen”.

Artikel 59. Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 1963. Indien het *Staatsblad*, waarin deze wet wordt geplaatst, wordt uitgegeven na 31 december 1962, treedt zij in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad*, waarin zij wordt geplaatst en werkt zij terug tot 1 januari 1963.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*